

עדות – טקסטים מכוננים בפסיכואנליזה, וביטויים הפואטי עופר דוברצקי וד"ר רינה דודאי

ביבליוגרפיה:

1. אולמן, ח' (2007). להיות עד: עדות כתהליך בחברה ובטיפול. אלפיים: כתב עת רב-תחומי לעיון הגות וספרות, עמ' 11-2, 31.
2. אמיר, ד. (2018). "להעיד על העדים – ארבעה מודוסים של עדות טראומטית". ירושלים. הוצאת מגנס, האוניברסיטה העברית.
3. גבעוני, מ. (2015). "אתיקת העדות" – היסטוריה של בעיה. תל אביב. הוצאת מכון ון ליר והקיבוץ המאוחד. עמ' 183-192.
4. בן-נפתלי, מ. (2021). מות העד: מחשבות על מה שנותר עם הסתלקותם של העדים. בתוך "אבל הייתה שם אהבה – עיצוב זיכרון השואה". ירושלים. הוצאת כרמל. עמ' 193-197.
5. גולדברג, ע. (2012). "טראומה בגוף ראשון – כתיבת יומנים בתקופת השואה". אור יהודה. כנרת, זמורה-ביתן, דביר ומכון הקשרים, אוניברסיטת בן-גוריון. עמ' 153-155.
6. דודאי, ר. (2021), "לשון האש- עדות פואטית על הטראומה של השואה", תל אביב. הוצאת מכון מופ"ת. עמ' 227-237; 29-42.
7. זליגמן, צ., סולומון, ז. (2015), "הסוד ושברו: סוגיות בגילוי עריות", הוצאת הקיבוץ המאוחד ואוניברסיטת ת"א.
8. זליגמן צביה: "תהליך העדות בטיפול בטרומת גילוי העריות: גילום מחדש ועיבוד הטראומה ביחסי ההעברה וההעברה-הנגדית" (240-256).
9. פלמן, ש., לאוב, ד. (2008) "עדות – משבר העדים בספרות בפסיכואנליזה ובהיסטוריה", הוצאת רסלינג: דורי לאוב: פרק 2 - "נשיאת עדות או תהפוכות ההאזנה", 67-82
 דורי לאוב: פרק 3 - "אירוע בלא עד: אמת, עדות והישרדות", 83-96
10. פולנד, ו. (2022). "אינטימיות ונפרדות בפסיכואנליזה", הוצאת כרמל.
 פרק 3: "עדותו של האנליטיקאי ו"אחרות", 87-114
11. Gerson. S. (2009). "When the Third is Dead: Memory, Mourning, and Witnessing in the Aftermath of the Holocaust". *Inter' j o Psychoanalysis* (90): 1341-1357.